

med Forberedelser. I Almindelighed levede Provsten og Frøkenen meget stille, idet de aldrig deltog i Bøndernes og kun sjælden i Egnens faa og temmelig tarvelige Proprietærfamiliers Selskabelighed. Men to Gange om Aaret afholdt Provsten en større, ligesom officiel Bispisning, hvortil Repræsentanter for de forskellige Lag af Menigheden blev tilsagte omtrent som til en Fyrstes Taffel.

Provst Tønnesen forestod ved disse Lejligheder altid selv Ledelsen af Festforberedelserne. Det var hans Lidenskab overalt at styre, ordne og udstede Befalinger. Allerede for flere Dage siden havde han givet Ordre for Indkøb af Vin, Kød og Delikatesser, og ikke saa saare havde han nu sat sig til Rette ved Frokostbordet og anbragt sin store Serviet under Hagen, før han begyndte at give sin Datter omhyggelige Anvisninger angaaende Vinens Temperering og Salaternes Tilberedelse.

Imidlertid sad Kapellan Hansted tavs og aandsfraværende og smuldrede efter Sædvane sit Brød paa Dugen næsten uden at nyde noget. Hans Udseende havde kendeligt forandret sig i Vinterens Løb. Han var bleven endnu mere hulkindet, og over hans før saa klare, frejdige Øjne laa ligesom en Taage, der forraadte, at en Orm gnavede ved hans Hjærte.